

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និង លេខៈសំណុំរឿង ៖ ១០៤/១១-វីន ណី ណៃចឹង
កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ ថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១១

សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល
(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៣១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក ៖ អ៊ឹង សុទ្ធី
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖ អាន វិរៈ
ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ ៖ គង់ ផល្លៈ

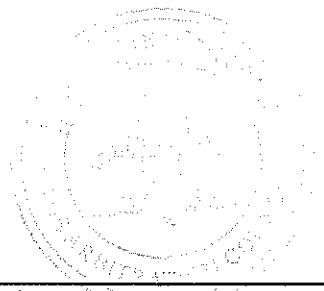
ភាគីនិយោជក

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ ៖ ក្រុមហ៊ុន ភ៊ុន ណី ណៃចឹង ហ្វាក់តូរី
អាសយដ្ឋាន ៖ ភូមិលេខ ៤ ឃុំស្វាយរលំ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល
ទូរស័ព្ទ ៖ ០៦៧ ៨៩៣ ៨៨៨ ទូរសារ ៖ គ្មាន
តំណាងភាគីនិយោជក ៖
១- លោក លី ជាតាយ ប្រធានរដ្ឋបាល
២- លោក សុខ តាង ជំនួយការរដ្ឋបាល

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ ៖ - សម្ព័ន្ធសហជីវព្រូបជាតិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា
- សហជីវព្រូបជាតិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរព្រូបចំរោងចក្រ ភ៊ុន ណី
អាសយដ្ឋាន ៖ ភូមិលេខ ៤ ឃុំស្វាយរលំ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល
ទូរស័ព្ទ ៖ ០១២ ៩៨៨ ៦២៣ ទូរសារ ៖ គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត:

- ១- លោកស្រី មាស វណ្ណី មន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា
- ២- លោក ជឹម ឃៀង មន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា
- ៣- លោក អ៊ុន សុខវិទ្ធី ប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរប្រចាំរោងចក្រ
- ៤- លោក សេក ណាង លេខាធិការសហជីព
- ៥- លោក ហ៊ុល សំបូរ សកម្មជន
- ៦- លោក ហេង ផន ហិរញ្ញករសហជីព
- ៧- លោក ប្រាក់ សុភី សមាជិក

បញ្ជាក់កិច្ចសន្យា

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១-សុំឱ្យក្រុមហ៊ុនបញ្ឈប់ការប្រើប្រាស់កិច្ចសន្យាការងារខ្លីៗ នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតធ្វើការចាប់ពី ៦ ខែ ឡើងទៅ ។ ក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាព ។

២-ស្នើឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំគ្រូចិនគ្រប់គ្រងឱ្យមានជំនាញ ករណីកម្មករគ្មានការងារធ្វើគ្រប់គ្រាន់ សូមឱ្យ ក្រុមហ៊ុនរកការងារធ្វើជាបន្ទាន់ ហើយករណីគ្មានការងារធ្វើ សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់ ១០០ ភាគរយ ។

៣-ស្នើឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកឈ្មោះ ហេង ផន និង ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការជាធម្មតាវិញ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិន ឯកភាពទទួលយកកម្មករទាំងពីរនាក់ចូលធ្វើការវិញឡើយ ។

៤-ស្នើឱ្យក្រុមហ៊ុនចេញតំលៃឡឱ្យកម្មករនិយោជិតបានដឹងមុន ក្រោយពេលធ្វើការបាន ៣ ថ្ងៃ ប្រសិនបើ មិនមានសេរីវិធីចេញ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពឡើយ ។

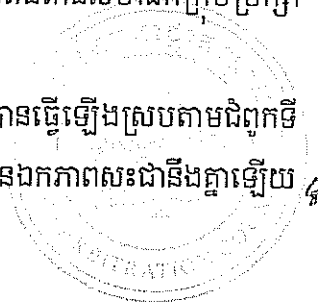
៥-សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំដីកាទៅក្រុមកន្លែងធ្វើការ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាព ។

៦-សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់នៅពេលដែលយកផលិតផលដែលកម្មករនិយោជិតបានធ្វើរួចហើយ តែត្រូវបាន យកមកឱ្យកម្មករនិយោជិតកែឡើងវិញសាជាថ្មី ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី ពីរ (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៣៦ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ (អាណត្តិទី៩) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី ១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ។

ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជាលេខ ២៥៣/១១ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ត្រូវបាន
បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

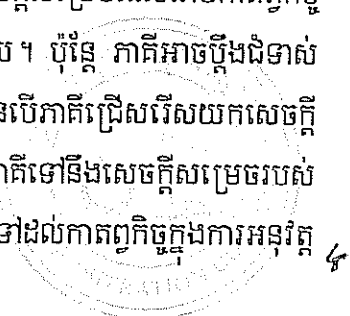
ទីកន្លែងសវនាការ ៖ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិគ្រឹះលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧
(ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ៖ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ១៤:០០ នាទី រសៀល) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី:

នៅថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាលបានទទួលពាក្យ
បណ្តឹងរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជាលេខ ០៤៧/១១ សបក ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ
២០១១ ស្តីពីការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអរកូឡាភារមួយចំនួនឱ្យបានល្អប្រសើរ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យ
បណ្តឹងមក មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល បានចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយវិវាទ
ការងាររួមនេះជាបន្តបន្ទាប់ និងធ្វើការផ្សះផ្សាជាលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ដោយទទួល
បានលទ្ធផលមិនសះជានឹងគ្នាចំនួន ០៦ ចំណុច លើការទាមទារចំនួន ០៩ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៦ ចំណុច
នេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ តាមរបាយការណ៍ស្តីពីការ
ដោះស្រាយវិវាទការងាររួមមិនសះជា លេខ ២៥៣/១១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួល
សំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករ
និយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៦ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ
២០១១ វេលាម៉ោង ១៤:០០ នាទី រសៀល ។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមានតាមការកោះអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា
កណ្តាល ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកបន្ថែមនូវព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងវិវាទនេះ និង
បានធ្វើការផ្សះផ្សាចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៦ ចំណុចនេះបន្ថែមទៀត ដោយទទួលបានលទ្ធផលសះជានឹងគ្នាចំនួន ០៤
ចំណុច គឺចំណុចវិវាទទី១ ទី២ ទី៥ និងទី៦ និងមិនសះជាចំនួន ០២ ចំណុច គឺចំណុចវិវាទទី៣ និងទី៤ ។

ដោយសារភាគីទាំងពីរជាបាតុលេខីនៃអនុស្សារណៈនៃការយោគយល់គ្នា ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០
ស្តីពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ដូចនេះ ក្នុងសំណុំរឿងនេះ
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងបែងចែកសេចក្តីសម្រេចនៃចំណុចវិវាទជាពីរ គឺចំណុចវិវាទអំពីសិទ្ធិ និងចំណុចវិវាទអំពី
ប្រយោជន៍ ។ ភាគីទាំងពីរមិនមានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់លើសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើចំណុចវិវាទ
អំពីសិទ្ធិនោះទេ ព្រោះភាគីទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា ឱ្យសេចក្តីសម្រេចនេះ ជាសេចក្តីសម្រេចដែលជាប់កាតព្វកិច្ច
តាមរយៈអនុស្សារណៈនៃការយោគយល់គ្នាចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ រួចហើយ ។ ប៉ុន្តែ ភាគីអាចប្តឹងជំទាស់
ទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើវិវាទអំពីប្រយោជន៍ ប្រសិនបើភាគីជ្រើសរើសយកសេចក្តី
សម្រេចមិនជាប់កាតព្វកិច្ចចំពោះវិវាទអំពីប្រយោជន៍ ។ ការប្តឹងជំទាស់របស់ភាគីទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើចំណុចវិវាទអំពីប្រយោជន៍ នឹងមិនបណ្តាលឱ្យចំពោះទៅដល់កាតព្វកិច្ចក្នុងការអនុវត្ត

សេចក្តីសម្រេចដែលជាវិវាទអំពីសិទ្ធិទេ ដោយអនុលោមតាមស្មារតីនៃអនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នាខាងលើនោះ ។ ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីទាំងពីរជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ចលើចំណុចវិវាទអំពីប្រយោជន៍ ។

ដូច្នោះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុចវិវាទខាងលើនេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម៖

ឥស្សតាខ

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី ៖ គ្មាន

ឯកសារ ឥស្សតាខ ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក ៖

- ១-បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងក្រុមហ៊ុន រឺន លឺ ណែធីង ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ។
- ២-លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន រឺន លឺ ណែធីង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ ។
- ៥-សារណាសង្ខេបអំពីសកម្មភាពក្រុមហ៊ុន រឺន លឺ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៦-លិខិតបញ្ជាក់កម្មករទាំង ៤ នាក់នេះ គឺជាកម្មករដែលបង្ករឿង ឈប់ឥតច្បាប់ ឧស្សាហ៍សុំច្បាប់ច្រើន ហើយនៅពេលធ្វើការមិនចង់ធ្វើការងារ ។
- ៧-ប័ណ្ណម៉ោងចេញចូលធ្វើការរបស់ ហេង ផន ទូច ស៊ីមន និង ប្រាក់ សុភី ។
- ៨-លិខិតចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ របស់ក្រុមហ៊ុន រឺន លឺ ជំទាស់នឹងឯកសាររបស់សម្ព័ន្ធសហជីព ប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

- ១-សារណាក្រុមហ៊ុន រឺន លឺ លេខ ១០៩/១១ សបក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ២-លិខិតបញ្ជាក់របស់ ហេង ផន ដែលថា កម្មករឈ្មោះ ទូច ស៊ីមន និង សាម៉ែន បានសុំច្បាប់ឈប់ សម្រាកជាញឹកញាប់ ហើយក្រុមហ៊ុនមិនបានបញ្ឈប់គេទៅវិញ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៣-លិខិតបញ្ជាក់របស់កម្មករ សុខ វណ្ណធន បញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ហេង ផន បានចេញមុខជួយដោះស្រាយបញ្ហា ឱ្យកម្មករ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៤-លិខិតបញ្ជាក់របស់ឈ្មោះ អ៊ុន សុខវិទ្ធិ បញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ហេង ផន ជាហិរញ្ញិកដែលបានចេញមុខ ដោះស្រាយបញ្ហាដល់សកម្មជនសហជីព ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៥-លិខិតបញ្ជាក់របស់ឈ្មោះ ហ៊ុល សំអូន បញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ហេង ផន ជាហិរញ្ញិកដែលបានចេញមុខ ដោះស្រាយបញ្ហាដល់កម្មករ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៦-ប័ណ្ណសុខភាពកុមារ ផេង រត្ននី ។
- ៧-បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់របស់ឈ្មោះ មាន លីណា ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។
- ៨-លិខិតបញ្ជាក់កំណើតរបស់ក្លិនិក និងសម្ពុពផល្លី ឈ្មោះ អាន លីណា ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។

៩-វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីកាលបរិច្ឆេទជាតិប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរនៃរោងចក្រ រឺន លី ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ។

១០-លិខិតរបស់ប្រធាននាយកដ្ឋានវិវាទការងារលេខ ៨៣០ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ជម្រាបមកលោកប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរនៃរោងចក្រ រឺនលី ។

១១-ពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ ហេង ផន គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការប្តឹងក្រុមហ៊ុន Winner បញ្ឈប់ខ្ញុំបានដោយខុសច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១ ។

១២-ពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ ប្រាក់ សុភី គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការប្តឹងក្រុមហ៊ុន Winner បញ្ឈប់ខ្ញុំបានដោយខុសច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១ ។

១៣-ស្នាមមេដៃរបស់កម្មករនិយោជិត និងថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពនៃរោងចក្រ Winner គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការសុំលោកប្រធានជួយដោះស្រាយ វិវាទការងារ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១-របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន រឺន លី លេខ ២៥៣/១១ កប/កណ ចុះ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។

២-កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន រឺន លី ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១-លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ៥៩៣ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។

២-លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ៥៩៤ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១១ ។

៣-ការព្រមព្រៀងយកសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ចលើចំណុចវិវាទអំពីសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១១ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

៤

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ៖

- ក្រុមហ៊ុន រឺន លី ណែធីង មានជួលកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៩២០ នាក់ ។
- សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃរោងចក្រ រឺន លី គឺជាដើមបណ្តឹងក្នុងរឿងនេះ មានសមាជិកចំនួន ៨៣៦ នាក់ហើយ ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពថ្មី អាណត្តិទី២ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ នៅថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១១ ។

ចំណុចវិវាទទី៣ ៖ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករ ហេង ផន និងកម្មករ ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការវិញ

- ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា វិវាទនេះ មិនមែនជាវិវាទរួមនោះទេ ដោយសារ ១.វិវាទនេះពាក់ព័ន្ធជាមួយកម្មករនិយោជិតចំនួន ២ នាក់ ២.ហើយការផ្តាច់នេះ គឺធ្វើឡើងជាឯកភាគី ដើម្បីកុំឱ្យជាគំរូអាក្រក់ដល់កម្មករនិយោជិតដទៃ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ថា វិវាទនេះ ជាវិវាទរួម ដោយសារ ១.កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់នេះ ជាសកម្មជនសហជីព ២.វិវាទនេះត្រូវបានដោះស្រាយនៅមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ហើយត្រូវបានបញ្ជូនមកដោះស្រាយនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

ករណីកម្មករ ហេង ផន ៖

- កម្មករ ហេង ផន ចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ១៩៩៨ នៅផ្នែកអ៊ុត ។ គាត់ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើរវេលាមិនកំណត់ ។ កម្មករ ហេង ផន ត្រូវបានក្រុមហ៊ុនបញ្ឈប់ នៅថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។ គាត់ជាសកម្មជនសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ។
- កម្មករ ហេង ផន បញ្ជាក់ថា តាំងពីចូលធ្វើការមក គាត់មិនដែលត្រូវបាននិយោជកព្រមានទេ ។ ហើយការបញ្ឈប់គាត់នេះ គឺមិនមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវទេ ។
- ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា កម្មករ ហេង ផន បានសុំច្បាប់ឈប់ជាច្រើនថ្ងៃ នៅឆ្នាំ២០១០ និង ២០១១ ៖

ឆ្នាំ២០១០ ៖

- ខែ កក្កដា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៨ ថ្ងៃកន្លះ ដោយសារប្រពន្ធខ្លួងទន្លេ
- ខែ ធ្នូ ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៣ ថ្ងៃ កន្លះ

ឆ្នាំ២០១១ ៖

- ខែ មករា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៤ ថ្ងៃ កន្លះ
- ខែ កុម្ភៈ ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ២ ថ្ងៃ កន្លះ
- ខែ មីនា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៤ ថ្ងៃ កន្លះ

៤

- កម្មករ ហេង ផន បញ្ជាក់ថា ការសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកនេះ គឺដោយសារគាត់មានធុរៈចាំបាច់ ដូចជា ប្រពន្ធគ្រងទន្លេជាដើម ហើយការឈប់នេះ គឺមានការអនុញ្ញាតច្បាប់ពីនិយោជក ។
- កម្មករ ហេង ផន បញ្ជាក់ថា និយោជកបញ្ឈប់គាត់ដោយសារការរើសអើសសហជីព ព្រោះគាត់តែងតែ ធ្វើការដោះស្រាយជាមួយរដ្ឋបាល ប្រកែកជាមួយប្រធានផ្នែក និងឈ្មោះជាមួយសហជីពផ្សេងទៀត ។

ករណីកម្មករ ប្រាក់ សុភី ៖

- កម្មករ ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ១៩៩៨ នៅផ្នែកអ៊ុត ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារមានចំណែកចំណែក កំណត់ ។ កម្មករ ប្រាក់ សុភី ត្រូវបានក្រុមហ៊ុនបញ្ឈប់ នៅថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។ គាត់ជា សមាជិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ។
- កម្មករ ប្រាក់ សុភី បញ្ជាក់ថា តាំងពីចូលធ្វើការមក គឺគាត់មិនដែលត្រូវបានក្រុមហ៊ុនព្រមានទេ ។ និយោជកមិនបានជូនដំណឹងមុនទេ គឺហៅមកបញ្ឈប់តែម្តង ។
- ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា កម្មករ ប្រាក់ សុភី បានសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកជាច្រើនថ្ងៃ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០ និង ២០១១ ៖

ឆ្នាំ ២០១០ ៖

- ខែ កក្កដា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៦ ថ្ងៃ
- ខែ សីហា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៦ ថ្ងៃ
- ខែ កញ្ញា ៖ សុំច្បាប់ ៥ ថ្ងៃ និងអត់ច្បាប់ចំនួន ២ ថ្ងៃកន្លះ
- ខែ តុលា ៖ សុំច្បាប់ ៨ ថ្ងៃ
- ខែ វិច្ឆិកា ៖ សុំច្បាប់ ៣ ថ្ងៃកន្លះ
- ខែ ធ្នូ ៖ សុំច្បាប់ ៦ ថ្ងៃ

ឆ្នាំ ២០១១ ៖

- ខែ មករា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ១១ ថ្ងៃ
- ខែ កុម្ភៈ ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ៤ ថ្ងៃ
- ខែ មីនា ៖ សុំច្បាប់ចំនួន ២ ថ្ងៃ

- កម្មករ ប្រាក់ សុភី បញ្ជាក់ថា ការសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកនេះ គឺដោយសារគាត់មានធុរៈចាំបាច់ ហើយ ការឈប់នេះ គឺ មានការអនុញ្ញាតច្បាប់ពីនិយោជក ។
- ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ការបញ្ឈប់កម្មករ ហេង ផន និង កម្មករ ប្រាក់ សុភី នៅថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១ នេះ ដោយសារកម្មករនិយោជិតទាំង ២ នាក់នេះ សុំច្បាប់ឈប់ច្រើន និងមិនសហការនៅ ពេលមានអារពិបាកច្រើន ប៉ុន្តែការបញ្ឈប់នេះគឺក្រុមហ៊ុនមិនគិតពីកំហុសទេ និយោជកសុខចិត្តទូទាត់ ប្រាក់បញ្ឈប់កិច្ចសន្យាការងារដល់កម្មករនិយោជិតទាំង២នាក់នេះ ដូចជា ១.ប្រាក់ជូនការជូនដំណឹង

មុន ២. ប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ៣. ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ៤. សោហ៊ុយជម្ងឺចិត្ត ។
កម្មករនិយោជិតទាំង ២ នាក់ នេះមិនព្រមទទួលយកប្រាក់បញ្ចប់កិច្ចសន្យានេះទេ ។

- ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ការបញ្ឈប់កម្មករ ហេង ផន និងកម្មករ ប្រាក់ សុភី មិនបានធ្វើឡើងតាម
បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុនទេ ព្រោះក្រុមហ៊ុនមិនបានយកបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន មកប្រើ
ក្នុងការបញ្ឈប់នេះទេ ។

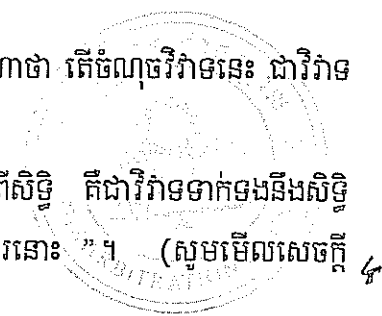
**ចំណុចវិវាទទី ៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកចេញតម្លៃឡូត៍ឱ្យកម្មករនិយោជិតបានដឹងមុនក្រោយពេលធ្វើ
ការបាន ៣ ថ្ងៃ ប្រសិនបើមានសេរីវិធីចេញ**

- ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងការចេញតម្លៃឡូត៍សេរីវិធីទាំងអស់ គឺក្នុងមួយខែ
ចេញម្តង នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែនីមួយៗ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនចេញតម្លៃឡូត៍សេរីវិធីមួយៗ
បន្ទាប់ពីពួក គេធ្វើបានចំនួន៣ថ្ងៃ ពីព្រោះក្រុមហ៊ុនចេញតម្លៃឡូត៍សេរីវិធីមួយៗនៅថ្ងៃទី២៥ នៃខែ
នីមួយៗនេះ ធ្វើឱ្យកម្មករមិនដឹងអំពីតម្លៃឡូត៍ ហើយកម្មករនិយោជិតចេះតែបារម្ភខ្លាចតម្លៃឡូត៍ទាប
ធ្វើឱ្យកម្មករមិនដឹងថា ខ្លួននឹងទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលប៉ុន្មាន ។ ម្យ៉ាងទៀត ជួនកាលសេរីវិធីខ្លះកម្មករ
និយោជិតបានធ្វើចប់រួចរាល់ក្នុងរយៈពេលខ្លី ជាហេតុធ្វើឱ្យកម្មករត្រូវរងចាំរហូតដល់ថ្ងៃទី២៥ នៃខែ
នោះ ទើបអាចដឹងពីតម្លៃឡូត៍នោះបាន ។
- ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា មូលហេតុដែលមិនអាចចេញតម្លៃឡូត៍ដែលធ្វើការហើយក្នុងរយៈពេល ៣ ថ្ងៃ
នោះ ដោយសារ ១.និយោជកត្រូវចេញតម្លៃឡូត៍ជាច្រើនដង ២.នៅពេលចេញម្តងៗ អាចមានបញ្ហា
ដែលត្រូវជជែក ឬតវ៉ាអំពីតម្លៃឡូត៍នេះ ៣.ការចេញតម្លៃឡូត៍នៅចុងខែនីមួយៗវាមានភាព ងាយ
ស្រួលច្រើន ដោយសេរីវិធីមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយនិយោជកអាចដាក់តម្លៃដូចគ្នាបាន
៤. បើមានការតវ៉ាអំពីតម្លៃឡូត៍ គឺដោះស្រាយតែម្តង ។
- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់បន្ថែមថា ការកំណត់តម្លៃឡូត៍សេរីវិធីមួយៗកន្លងមកនេះ មានកម្មករ
និយោជិត ៩៥ ភាគរយបានធ្វើគ្រប់ប្រាក់ឈ្នួលគោល ។ បើថ្ងៃណាកម្មករធ្វើមិនបានគ្រប់ប្រាក់ឈ្នួល
គោល គឺក្រុមហ៊ុនជាអ្នកចេញបង្កប់ឱ្យតាមថ្ងៃនោះ ។

ហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីសម្រេច:

មុននឹងពិចារណាចំណុចវិវាទទាំង២ នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើចំណុចវិវាទនេះ ជាវិវាទ
អំពីសិទ្ធិដែរ ឬទេ?

ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា “វិវាទអំពីសិទ្ធិ គឺជាវិវាទទាក់ទងនឹងសិទ្ធិ
ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬអនុសញ្ញារួមណាមួយចែងពីការទាមទារនោះ ” ។ (សូមមើលសេចក្តី ៤

បង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៥/១១-អ៊ម វេ (សាខាទី១) ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និង៥, លេខ ១៣/១១-ហ្នល កាំវិម៊ុច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និង២ និងលេខ ១៤/១១-ជី អេច ជី ហេតុផលចំណុច វិវាទទី៤) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរ ។ ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ចំណុចវិវាទទី៣ និងទី៤នេះ គឺជាវិវាទអំពីសិទ្ធិ ព្រោះជាវិវាទអំពីការទាមទារឱ្យទទួលយកកម្មករនិយោជិតចំនួន២នាក់ឱ្យចូលធ្វើការវិញ មានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ចំណែកវិវាទទាក់ទងនឹងការជូនដំណឹងអំពីតម្លៃទាញ ដល់កម្មករនិយោជិតមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករ ហេង ផន និងកម្មករ ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការវិញ

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីនិយោជកបានជំទាស់ថា វិវាទនេះមិនមែនជាវិវាទការងាររួមទេ ។ ចំណែកភាគីកម្មករនិយោជិតបានជំទាស់នឹងការលើកឡើងនេះ ដោយលើកហេតុផលថា វិវាទនេះ គឺជាវិវាទការងាររួមព្រោះវិវាទនេះបានធ្វើការផ្សះផ្សាទៅមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈខេត្តកណ្តាល ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើវិវាទនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ជាវិវាទការងាររួម ឬទេ? តើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការលើវិវាទនេះ ឬអត់?

ជាគោលការណ៍ អធិការកិច្ចការងារ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មានភារកិច្ចក្នុងការសម្រេចថា តើវិវាទណាមួយជាវិវាទបុគ្គល ឬវិវាទការងាររួម មុនពេលបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។ ដូច្នេះ ជាធម្មតាក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងគោរពតាមការសម្រេចរបស់អធិការកិច្ចការងារ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ប្រសិនបើគ្មានហេតុផលជំទាស់ច្បាស់លាស់នោះទេ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិច ចំណុចវិវាទទី៤, លេខ ៤១/០៤-មីកាសា, លេខ ០៧/០៥-កូកា កូឡា ចំណុចវិវាទទី១ និងទី២, លេខ ៤៥/០៧-វិលសិន ចំណុចវិវាទទី៤ និងលេខ ១៣/០៨ តេវ៉ាតិច្យ ក្តីតងឹង ចំណុចវិវាទទី២) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ៤៥/០៧-វិលសិន ចំណុចវិវាទទី៤ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសន្មត់ថា “រាល់ការទាមទារទាំងអស់នៅក្នុងរបាយការណ៍មិនសះជាប់របស់ក្រសួងការងារ គឺជាវិវាទរួម ។ ដោយសារតែភាគីនិយោជកបានធ្វើការជំទាស់ទៅលើការសន្មត់នេះ និយោជកមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីអំណះអំណាងរបស់ខ្លួន” ។

ក្នុងករណីនេះ ភាគីនិយោជកអះអាងថា វិវាទនេះ ជាវិវាទបុគ្គល ព្រោះវិវាទនេះទាក់ទង ជាមួយតែកម្មករនិយោជិត ២ នាក់ ហើយការផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារនេះ គឺធ្វើឡើងជាឯកតោភាគី ដូច្នេះ និយោជកមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីអំណះអំណាងរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣០២ នៃច្បាប់ការងារចែងថា “ វិវាទការងាររួម គឺជាវិវាទដែលកើតឡើងរវាងនិយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់ នឹងបុគ្គលិករបស់ខ្លួនមួយចំនួន អំពីរឿងរ៉ាវក្នុងការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិដែលប្រគល់ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ

ការត្រូវទទួលស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈក្នុងសហគ្រាស បញ្ហានៃការទាក់ទងរវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត ហើយ ការវិវាទនេះ អាចបណ្តាលឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម” ។

ផ្អែកលើមាត្រា ៣០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដើម្បីកំណត់ថា វិវាទមួយជាវិវាទរួម ត្រូវបំពេញជាចាំបាច់ តាមលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងនៃវិវាទការងាររួម ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ការងារតាមមាត្រា ៣០២ ។ លក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងនោះ គឺ :

- ក- ជាវិវាទរវាងកម្មករមួយចំនួន និងនិយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់
- ខ- បញ្ហានៃវិវាទទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិដែលប្រគល់ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ការទទួលស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈ ឬបញ្ហានៃទំនាក់ទំនងរវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត
- គ- វិវាទនេះអាចបណ្តាលអាចឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម ។

ក្នុងករណីនេះ លក្ខខណ្ឌ-ក ត្រូវបានបំពេញ ពីព្រោះវិវាទនេះ គឺរវាងកម្មករនិយោជិតចំនួន ២ នាក់ និងនិយោជក។ ចំពោះ លក្ខខណ្ឌ-ខ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ត្រូវបានបំពេញដែរ ដោយហេតុថា បញ្ហានៃវិវាទនេះទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងាររវាងកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក ព្រោះជាការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតចំនួន ២ នាក់ពីការងារ។ ចំពោះ លក្ខខណ្ឌ-គ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ក៏ត្រូវបានបំពេញដែរពីព្រោះពាក្យបណ្តឹងនេះធ្វើឡើងដោយសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ដែលតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតចំនួន៨៧៦នាក់ ដែលវិវាទនេះអាចបណ្តាលអាចឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម។ មួយវិញទៀត ក្នុងករណីនេះ និយោជកមិនបានបង្ហាញភស្តុតាង និងអំណះអំណាងទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌ គ នេះទេ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសន្មត់ថា លក្ខខណ្ឌ គ នេះ ត្រូវបានបំពេញ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះ ជាវិវាទការងាររួម។ ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការសម្រេចនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ។

មាត្រា៧៤ នៃច្បាប់ការងារចែងថា “ កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានចំរើនវេលាមិនកំណត់អាចរំលាយតាមឆន្ទៈភាគីតែម្ខាងបាន ។ ការរំលាយកិច្ចសន្យានេះ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមរបៀបឱ្យដំណឹងមុនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលភាគីមានបំណងចង់រំលាយកិច្ចសន្យាត្រូវឱ្យទៅភាគីម្ខាងទៀត ។ ប៉ុន្តែ គ្មានការបញ្ឈប់ណាមួយអាចធ្វើទៅ បានដោយគ្មានហេតុផលសមរម្យទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយានៃកម្មករនិយោជិតយោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើរការរបស់សហគ្រាសរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុនឡើយ ” ។

ផ្អែកលើមាត្រា៧៤ កថាខណ្ឌ ២ នៃច្បាប់ការងារខាងលើនេះ និយោជកអាចបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួនបាន ប៉ុន្តែនិយោជកត្រូវតែមានមូលហេតុសមរម្យទាក់ទងនឹងហេតុផលទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយានៃកម្មករនិយោជិត និងយោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើរការរបស់សហគ្រាសរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុន។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦៤/០៥-ជាង វ៉ៃ ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ៥៧/០៧-សេវាកិច្ច ចំណុចវិវាទទី១) ។

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មូលហេតុដែលនិយោជកបញ្ឈប់កម្មករ ប្រាក់ស៊ូតិ និងកម្មករ ហេង ផន គឺដោយសារតែកម្មករនិយោជិតទាំង២នាក់នេះ បានសុំច្បាប់ឈប់ច្រើន ប៉ុន្តែនិយោជកបង្ហាញឆន្ទៈថា ការបញ្ឈប់នេះ គឺក្រុមហ៊ុនមិនគិតពីកំហុសទេ ហើយនិយោជកសុខចិត្តទូទាត់ប្រាក់បញ្ឈប់កិច្ចសន្យា ។

ការងារដល់កម្មករនិយោជិតទាំង ២ នាក់នេះ ដូចជា ១. ប្រាក់ជួសការជូនដំណឹងមុន ២. ប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ៣. ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ៤. សោហ៊ុយជម្ងឺចិត្ត ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបញ្ឈប់នេះ គឺជាផ្តាច់កិច្ចសន្យាដោយឆន្ទៈនិយោជក និងគ្មានហេតុផលសមរម្យទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយានៃ កម្មករនិយោជិត និងយោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើរការរបស់សហគ្រាសរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុនឡើយ ។

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង២នាក់នេះ គឺមិនត្រឹម ត្រូវនោះទេ ។

មាត្រា៩១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា “ការរំលាយកិច្ចសន្យាការងារតាមឆន្ទៈផ្ទាល់នៃភាគីណាមួយ ដោយ គ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវនោះ អាចបើកសិទ្ធិឱ្យភាគីម្ខាងទៀតទារសងសោហ៊ុយជម្ងឺចិត្តបាន ។ សោហ៊ុយជម្ងឺចិត្តនេះមិន ត្រូវច្រឡំគ្នាជាមួយនឹងប្រាក់បំណាច់ទូទាត់ជួសការឱ្យដំណឹងមុន ឬជាមួយនឹងប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញទេ ” ។

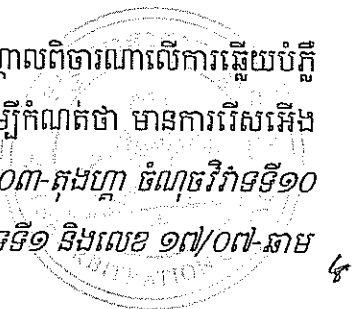
នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៨/១១-យូណាយតធីត អាវេរីល ចំណុចវិវាទទី១ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចថា និយោជកត្រូវផ្តល់សោហ៊ុយជម្ងឺចិត្ត ដែលមានចំនួនស្មើនឹងប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញជូន កម្មករនិយោជិត នៅពេលនិយោជកបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវ ។

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា និយោជកបានទូទាត់ប្រាក់បញ្ឈប់កិច្ចសន្យាការងារ ដល់កម្មករនិយោជិតទាំង ២ នាក់នេះ ដូចជា ១. ប្រាក់ជួសការជូនដំណឹងមុន ២. ប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ៣. ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ៤. សោហ៊ុយជម្ងឺចិត្ត ទៅតាមច្បាប់ស្តីពីការងារហើយ ប៉ុន្តែ កម្មករនិយោជិតទាំង២ នាក់នេះ មិនព្រមទទួលយក ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកបានបំពេញកាតព្វកិច្ច ក្នុងការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង២នាក់នេះ ទៅតាមច្បាប់ស្តីពីការងារហើយ ។

ផ្ទុយទៅវិញ និយោជកមិនអាចយកហេតុផលនៃការចូលជាសមាជិកសហជីព ឬការធ្វើសកម្មភាពសហជីព ដើម្បីផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតរបស់ឡើយ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៨/ ០៧-ដេហ្វង ចំណុចវិវាទទី៣ លេខ ១២៣/០៧-អ៊ី ហ្គាមេន ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ៥៦/០៩-សាន់តិច ចំណុច វិវាទទី២) ។

ទាក់ទងនឹងការចោទប្រកាន់និយោជកមានការរើសអើងសហជីព នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលបានកំណត់ថា ភាគីកម្មករនិយោជិតមានបន្ទុកភស្តុតាងក្នុងការចោទប្រកាន់ថា និយោជករើសអើងសហជីព ទាក់ទងនឹងការបញ្ឈប់នេះ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៩៣/០៦-អេវីហ្គីន ចំណុចវិវាទទី១ លេខ ១១២/០៦-រីវើរិច ចំណុចវិវាទទី១ លេខ ០១/០៧-ស៊ុច ព្រឹម ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ៥៦/០៩-សាន់តិច ចំណុចវិវាទទី២) ។

ទាក់ទងនឹងភស្តុតាងនៃការរើសអើងសហជីព ជាទូទៅ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាលើការឆ្លើយបំភ្លឺ នៅក្នុងសវនាការ និងធ្វើការពិនិត្យទៅលើភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ដើម្បីកំណត់ថា មានការរើសអើង សហជីពកើតមានឡើងដែរ ឬទេ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៣/០៣-តុងហ្គា ចំណុចវិវាទទី១០ លេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ុនតិច ចំណុចវិវាទទី៤ លេខ ១៩/០៤-ក្សាល កោះ ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ១៧/០៧-នាម

ចិនថាយ ចំណុចវិវាទទី ១) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលនៅ ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ ។ ប៉ុន្តែ យោងតាមអង្គហេតុ ភាគីកម្មករនិយោជិតមិនបានផ្តល់អង្គហេតុជាក់លាក់ និងផ្តល់ ភស្តុតាងណាមួយ ដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់របស់ខ្លួនទេ ក្រៅពីលើកឡើងថា កម្មករ ហេង ផន តែងតែធ្វើការ ដោះស្រាយជាមួយរដ្ឋបាល ប្រកែកជាមួយប្រធានផ្នែក និងឈ្មោះជាមួយសហជីពផ្សេងទៀត។ យោងតាមអំណះ អំណាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសន្មតថា ការ បញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង២នាក់នេះមានការរើសអើងសហជីពទេ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបញ្ឈប់កម្មករ ហេង ផន និងកម្មករ ប្រាក់ សុភី នេះ មិនពាក់ព័ន្ធនឹងការរើសអើងសហជីពទេ ។

ដូចនេះ ជាសរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចបដិសេធការទាមទារឱ្យទទួលយកកម្មករ ហេង ផន និងកម្មករ ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការវិញ និងបង្គាប់ឱ្យនិយោជកបង់ប្រាក់ផ្តាច់កិច្ចសន្យាទៅកម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកចេញតម្លៃឡឥឡូវកម្មករនិយោជិតបានដឹងមុនក្រោយពេលធ្វើ ការបាន ៣ ថ្ងៃ ប្រសិនបើមានសេរីថ្មីចេញ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាថា តើនិយោជកត្រូវជូនដំណឹងអំពីតម្លៃឡឥឡូវ ដល់កម្មករ និយោជិតក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃ ក្រោយធ្វើចប់សេរីមួយៗ?

មាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ការងារចែងថា “និយោជកត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីឱ្យដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិត ឱ្យបានច្បាស់ប្រាកដ និងងាយស្រួលយល់ :

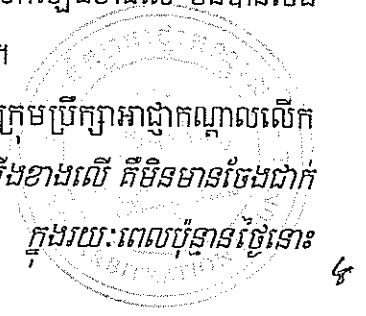
ក- អំពីលក្ខខណ្ឌប្រាក់ឈ្នួល ដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងនោះ មុននឹងចូលកាន់តំណែងធ្វើការ ឬនៅគ្រប់ពេលផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ ។

ខ- អំពីប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់របស់កម្មករនិយោជិតសម្រាប់រយៈពេលបើកប្រាក់ម្តងៗ កាលណាប្រាក់ឈ្នួល នោះអាចមានការផ្លាស់ប្តូរ ” ។

តាមខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យនៃមាត្រាខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា នៅពេលណា ដែលលក្ខខណ្ឌការងារ ជាពិសេស គឺកំរិតប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតប្រែប្រួល និយោជកត្រូវជូនដំណឹងដល់ កម្មករនិយោជិតឱ្យច្បាស់លាស់អំពីប្រាក់ឈ្នួល ដែលគេនឹងទទួលបាននាពេលខាងមុខ ។

យោងតាមមាត្រា ១១២ ចំណុច “ក” នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ មិនបានចែង ច្បាស់ថា តើនិយោជកត្រូវជូនដំណឹងអំពីប្រាក់ឈ្នួលក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃនោះឡើយ ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦២/០៤-អីស៊ុន ចំណុចវិវាទទី២ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើក ឡើងថា “តាមន័យនៃមាត្រា ១១២ ចំណុច-ក នៃច្បាប់ការងារ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ គឺមិនមានចែងជាក់ លាក់ថា និយោជកត្រូវជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតអំពីប្រាក់ឈ្នួលក្នុងមួយឡឥឡូវ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃនោះ

ឡើយ ប៉ុន្តែចំណុច “ក” នៃច្បាប់នេះ មានន័យច្បាស់លាស់ថា និយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការជូនដំណឹងនេះ ។
ចំពោះចំនួនថ្ងៃដែលនិយោជកត្រូវការ ដើម្បីអាចជូនដំណឹងទៅកម្មករនិយោជិត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវ
ពិចារណា ដោយផ្អែកទៅលើសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងរបស់ភាគីនិយោជក ” ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានរកឃើញថា រយៈ
ពេលទូទៅសម្រាប់កំណត់តម្លៃឡឥត គឺពី ០៣ ថ្ងៃ ទៅ ០៧ ថ្ងៃ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៥/
០៦-ដាប៊ីល យូ អ៊ិនឌី ចំណុចវិវាទី៧ លេខ ០៣/០៧-ឱយណាយធីត នីត ធីង ចំណុចវិវាទី៣ និងលេខ ៨០/០៩-
សិប្បកម្មព្យាបាលកម្មវិប្រាកដ ចំណុចវិវាទី៥) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា
កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនដែរ ។ តាមអង្គហេតុ និយោជកបញ្ជាក់ថា និយោជកមិនអាចចេញតម្លៃឡឥតឱ្យកម្មករ
និយោជិតដឹងបានក្នុងរយៈពេល៣ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើការងារលើឡឥតនោះទេ ដោយសារ ១.និយោជក
ត្រូវចេញតម្លៃឡឥតជាច្រើនដង ២.នៅពេលចេញម្តងៗអាចមានបញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ ឬតវ៉ាអំពីតម្លៃឡឥតនេះ ៣.ការ
ចេញតម្លៃឡឥតនៅចុងខែនិមួយៗវាមានភាពងាយស្រួលច្រើន ដោយសេរីខ្លះវាមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែល
និយោជកអាចដាក់តម្លៃដូចគ្នាបាន ៤. នៅពេលមានការតវ៉ាអំពីតម្លៃឡឥត គឺដោះស្រាយតែម្តង ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា
កណ្តាលយល់ឃើញថា អំណះអំណាងរបស់និយោជក គឺដោយសារការប្តឹងការតវ៉ារបស់កម្មករនិយោជិតទាក់ទងនឹង
បញ្ហាប្រាក់ឈ្នួល ។ ក៏ប៉ុន្តែការខកខានមិនបានជូនដំណឹងនេះ ធ្វើឱ្យកម្មករនិយោជិតមិនបានដឹងជាក់ច្បាស់អំពីការ
ប្រែប្រួលនូវប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួននោះទេ ។

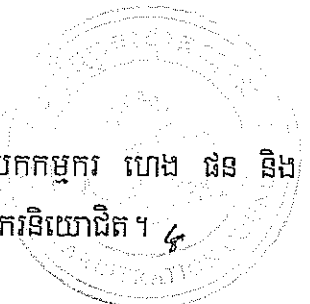
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកត្រូវគោរពកាតព្វកិច្ចក្នុងការជូនដំណឹងអំពីប្រាក់ឈ្នួលឱ្យ
បានច្បាស់ប្រាកដ និងងាយស្រួលយល់ដល់កម្មករនិយោជិត នៅពេលប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេមានការប្រែប្រួលដោយ
សារការផ្លាស់ប្តូរសេរីម្តងៗ ។ យោងតាមការបកស្រាយខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជក
ត្រូវចេញតម្លៃឡឥតឱ្យកម្មករនិយោជិតបានដឹងមុន តាមការងារឡឥតជាក់ស្តែង ដែលមិនត្រូវចេញក្រោយកម្មករ
និយោជិតធ្វើការលើឡឥតនោះអស់ទេ ហើយរយៈពេលដែលចេញតម្លៃឡឥតនោះត្រូវចេញក្នុងរយៈពេលពី០៣ថ្ងៃ ទៅ
០៧ថ្ងៃក្រោយពេលកម្មករបានធ្វើសេរីថ្មី ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា
អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ដូចតទៅ ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

- ១- សេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីសិទ្ធិ ៖
ចំណុចវិវាទី៣ ៖

បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ដែលទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករ ហេង ផន និង
កម្មករ ប្រាក់ សុភី ចូលធ្វើការវិញ និងបង្គាប់ឱ្យនិយោជកបង់ប្រាក់ផ្តាច់កិច្ចសន្យាទៅកម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី៤ ៖

បង្គាប់ឱ្យនិយោជកត្រូវចេញតម្លៃឡូត៍ឱ្យកម្មករនិយោជិតបានដឹងមុន តាមការងារឡូត៍ដាក់ស្តែង ដែលមិន ត្រូវចេញក្រោយកម្មករនិយោជិតធ្វើការលើឡូត៍នោះអស់ទេ ហើយរយៈពេលដែលចេញតម្លៃឡូត៍នោះ ត្រូវចេញក្នុង រយៈពេលពី ០៣ ថ្ងៃ ទៅ ០៧ ថ្ងៃ ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីសិទ្ធិ៖

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្នែកទី១នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរភ្លាម ហើយអនុវត្តចំពោះភាគីតែម្តង ដោយយោងតាមអនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ។

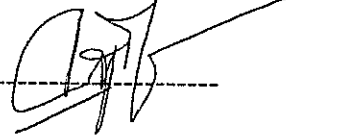
២- សេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ ៖ គ្មាន

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍៖

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្នែកទី២នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈ ពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក ៖

ឈ្មោះ ៖ អ៊ុន សុទ្ធី

ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

ឈ្មោះ ៖ អាណ វិរៈ

ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ៖

ឈ្មោះ ៖ គង់ ផល្លៈ

ហត្ថលេខា: -----

